

pilotēto gaisa kuģojumu Rīgā 1804. gadā un citiem pētījumiem, kuru kop skaits tuvojas diviem desmitiem.

Vēl lielāks ir bijis Dz. Cēberes devums divu manu lielo grāmatu tapšanā – par Latvijas Zinātņu akadēmiju (1998) un par Latvijas zinātnes un augstskolu sākotni (2009) – bez viņas aktīvās līdzdalības, rūpības, pašreizējā darba šīs ieceres būtu bijis pagrūti īstenot. Atzīmējams arī viņas darbs LZA Senāta priekšsēdētāja palīdzes statusā. Pašreiz Dzintra ir nodarbināta humanitāro zinātņu virtuālās enciklopēdijas veidošanā, apzinot Latvijā strādājušo zinātnieku kopumu (līdz 20. gs. beigām) vēstures zinātnes, etnoloģijas, sociālo zinātņu, zinātņu vēstures un zinātņu popularizēšanas jomās.

Gribas novēlēt Dzintrai Cēberei tādu pašu rūpību, sīkstumu, izturību, meklējumu prieku, arī prasmi kontaktēt ar kolēģiem kā līdz šim, bet galvenais – labu veselību un optimismu – gan jau panākumi neizpaliks arī turpmākajā mūža gājumā!

Jānis Stradiņš

ARHEOLOĢEI SILVIJAI TILKO – JUBILEJA

Arheoloģe Silvijs Tilko (dzim. Maskaite) dzimusi Rīgā 1951. gada 21. martā. Augstāko izglītību ieguvusi Latvijas Valsts universitātes Vēstures un filozofijas fakultātes Vēstures nodaļā, kuru absolvējusi 1980. gadā. Paraleli studijām uzsākusi darba gaitas tolaik Latvijas PSR Zinātņu

akadēmijas Vēstures institūtā, kur no 1973. līdz 1980. gadam strādājusi par laboranti. Pēc studiju pabeigšanas viņa paaugstināta par jaunāko zinātnisko līdzstrādnieci. No 1990. gada Silvija vadīja Latvijas vēstures institūta apjomīgos Arheoloģijas fondus, kas ietvēra institūta arheoloģisko pētījumu gaitā savāktās senlietas, kā arī arheoloģisko izrakumu un apzināšanu pārskatus, pirmdokumentāciju u.c. 2001. gadā, kad tika izveidota Arheoloģisko materiālu krātuve, tās vadīšanu uzņēmās Silvija. Pēc apjomīgo senlietu kolekciju nodošanas Latvijas Nacionālajam vēstures muzejam un Rīgas vēstures un kuģniecības muzejam 2003. gadā viņa uzsāka līdz tam neapstrādātā pirmdokumentācijas krājuma kārtošanu, kā arī nodrošināja krātuves materiālu pieejamību un ērtu izmantošanu gan kolēģiem, gan studentiem, gan citiem arheoloģijas interesentiem. Līdztekus darbam krātuvē Silvija atrada laiku zinātnisku publikāciju izstrādei. Viņas zinātniskās intereses galvenokārt saistās ar vēlā dzelzs laikmeta un viduslaiku kaula priekšmetu izpēti.

Jāatzīmē, ka Silvija ir pazīstama ne vien ar arheologa kabineta darba posmu, bet arī ar lauka pētījumiem dažādu periodu senvietās. Darba iemaņas šajā jomā gūtas Adolfa Stubava vadītajos izrakumos Salaspils pilī un Zviedru skanstī, Ilzes Lozes organizētos pētījumos Zvidzes apmetnē, Ēvalda Mugurēviča pētījumu gaitā Rēzeknes pilskalnā, kā arī Māra Atgāža vadītajās Zemgales arheoloģisko pieminekļu izpētes ekspedīcijās. Taču visvairāk Silviju saistīja viduslaiku pilsētu arheoloģija, kuras metodiku viņa apgūvusi pazīstamā Rīgas pētnieka Andra Caunes vadībā, strādādama par viņa vietnieci plašajos Rīgas Doma kapsētas izrakumos 1986.–1989. gadā. Kopš tā laika Silvija patstāvīgi vadījusi izrakumus ne vien Rīgas vecpilsētas teritorijā, bet arī Tukumā, Līvānu apkārtnē u.c.

Nevar neminēt, ka Silvija labprāt iesaistās dažādu sabiedrisku pasākumu rīkošanā. Viņa piedalījies gan institūta iekšējo pasākumu, gan daudzu vietējo un starptautisko arheologu konferenču organizēšanā. Turklāt Silvija rūpējas arī par kolēģu tiesību aizstāvību, no 1996. līdz 2005. gadam darbojoties Latvijas vēstures institūta, bet kopš 2005. gada Latvijas Zinātņu akadēmijas apvienotajā arodkomitejā. Atzīmējams ir arodkomitejas ieguldījums cīņā par zinātnes finansējumu.

Silvija allaž izcēlusies ar uzņēmību, mērķtiecību un nelokāmu garu. Sveicam Silviju Tilko jubilejā un vēlām veselību, izturību un panākumus turpmāko plānu īstenošanā!

Inna Lazdiņa